

Redaktor MF DNES vzpomíná na pracovní setkání s bývalým prezidentem, od jehož smrti v sobotu uplyne 10 let.

Antonín Pelíšek
redaktor MF DNES

Jak jsem potkal Václava Havla

Mezi benefity novinářské profese počítám okamžiky, kdy se mohu tvářit v tvář potkat s osobnostmi. Poštěstilo se mi to několikrát u Václava Havla, někdy jako prezidenta, jednou jako občana, a to v době, kdy krátce v průběhu roku 1992 pobýval „mimo službu“. Vidím ho, jak sedí na chodbě českobudějovického justičního paláce, kde soud řešil jeho obranu proti pomluvám jednoho republikána. Ten v bulvárním tisku tvrdil, že Havel absolvoval protialkoholní léčbu.

Václav Havel soud vyhrál, podobně jako dotáhl do kladného konce mnoho dalších sporů. Byl víc dramatikem než politikem a možná i pro to jsem při setkání s ním zažil jako novinář absurdní situace.

Třeba při jeho cestě z Rožmitálu na Šumavě v roce 1995, kde vzdal počtu místnímu vojákovi, který padl při mírové misi v bývalé Jugoslávii. Podle plánu odtud zamířil na vojenskou základnu v Českém Krumlově, kde se měl setkat s médií. Naše novinářská smečka vyrazila do města jako o závod, ale na vozy prezidentské kolony jsme neměli.

Václav Havel na nás počkal a tiskovou konferenci otevřel spontánně na chodbě budovy. Mohli jsme ho obestoupit na dotek blízko, což mu zjevně nevadilo. Poprvé jsem se díval do jeho trochu rozštěkaných modrých očí, ve kterých jakoby se odrážely radosti i dramata celého světa. Příběh měl až komickou dohru, když kolega z jisté tiskové agentury vybavený jedním z prvních mobilů velikosti aktovky nenašel spojení se svou redakcí a musel kvůli tomu běhat po kopcích kolem kasáren. Měl za úkol informovat veřejnost jako první, což se mu nepodařilo. Ostatní jsme využili osvědčenou telefonní budku.

Úsměvné setkání se odehrálo později při jeho další návštěvě v Českém Krumlově v roce 2002, kde byl Vác-

lav Havel se slovenským prezidentem Rudolfem Schusterem na obědě v restauraci na náměstí Svornosti. Skoro zázrakem se mi podařilo vniknout až do kuchyně, kde jsem si popovídal u sporáku s šéfkuchařem připravujícím prezidentské menu. Ochranka mě asi pokládala za kolegu. A Havel stál kousek od nás.

A další příhoda na Nový rok 1995 v Bavorově, kam si prezident odskočil z dovolené v rakouských Alpách. Na uvítanou mu připravilo město mimo jiné místní stoletou babičku, kterou radní teple oblékli a posadili do křesla na chodníku. Dostala velký dárkový koš a potřásla si rukou s panem prezidentem, který byl snad ještě překvapenější než ona.

Poslední kontakt s Václavem Havlem jsem měl na jaře 2010. Tehdy mě zajímal osud budějovických

Mariánských kasáren a už prezidentem na odpočinku, který v nich sloužil, jsem oslovil jako jejich pamětníka. Už byl hodně nemocný, takže jsem ani nečekal odpověď. Překvapil mě a odepсал: „Vůbec mi není jedno, jaký bude jejich budoucí osud. Je to hezká stavba, která patří tam, kde stojí. V budově jsem prožil dva nelehké roky života, ale zajímavé je, jak se temná vzpomínka na tato léta prosvětluje. Moje přání je, aby se našel investor, který bude respektovat její památkovou hodnotu. Pak bude i on mít důvod k radosti a opravil je v intencích památkářů. Znovu ožila v roce 2015, čtyři roky po prezidentově skutečném odchodu.“

Mariánská kasárna, kterým v té době hrozila demolice, získal soukromý investor a opravil je v intencích památkářů. Znovu ožila v roce 2015, čtyři roky po prezidentově skutečném odchodu.

Setkání prezidentů v Krumlově Václav Havel a Rudolf Schuster předali v lednu 2002 bojovou zástavu 1. česko-slovenskému praporu KFOR. Foto: MAFRA

Povodně Prezident Václav Havel s manželkou Dagmar přijeli do obce Předmíř na Blatensku, kterou se v roce 2002 prohnala povodeň. Velká voda zasáhla velkou část jižních Čech. Foto: Jaroslav Sýbek, MAFRA

Akce 10 let bez Václava Havla

V Českých Budějovicích připravili zástupci Milionu chviliek pro demokracii na zítřek akci, při které si účastníci připomenou výročí deseti let od úmrtí prezidenta Václava Havla. Záměry se sejdou v sobotu ve 20 hodin v **Rabenštejnské věži** na konci Sadů v centru města. Tam společně zapálí svíčky a poté zhlédnou českou **premiéru filmu Umění disentu**. Česko-americký dokument historika Jamese Deana Le Sueura vypráví neobvyklým pohledem zvončí příběh českého disentu. Kdo se projekce nezúčastní, může stominutový dokument vidět od 16. prosince v internetovém vysílání ČT1, kde je součástí projektu 10 let bez Václava Havla.

Vzpomínka Lavička Václava Havla stojí od roku 2014 v kampusu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Foto: Petr Lundák, MAFRA

Snaží se, aby se snížilo používání antibiotik v chovech zvířat

Marie Kučerová
redaktorka MF DNES

ČESKÉ BUDĚJOVICE Společně s belgickou rodinnou firmou vyvíjejí, produkuje a následně uvádějí na trh doplňková krmiva, která podporují zdraví a imunitní systém hospodářských zvířat. Produkty obsahují bylinné směsi, esenciální oleje, organické kyseliny a vitamíny.

„Mnohé byliny mají stejné vlastnosti jako farmaceutická léčiva. Nemají však stejné nežádoucí vedlejší účinky,“ představuje složení produktů Ondřej Otáhal, spoluzakladatel a jednatel společnosti Herbavita CZ.

Založili ji dva kamarádi, Václav Jungwirth (28 let) a Ondřej Otáhal (29 let), kteří se potkali při studiu Zemědělské fakulty na Jihočeské univerzitě. Jedním z jejich cílů je snížení používání antibiotik v chovech.

„Přijďeme na farmy a vysvětlujeme, co je zapotřebí sledovat. Jak správně odlišit to, kdy je nezbytné používat antibiotika, a v tom přípa-

dě je použit správně. Pokud to vhodné není, tak je naopak vynechat,“ vysvětluje Otáhal.

Na první pohled se může zdát, že jsou jen prodejci. Produkty však nejen uvádějí na český trh, ale také sami spolupracují na jejich vývoji. Nabízí jak doplňky, které problémům u zvířat předcházejí, tak ty, které je vyřeší. Nejdůležitější je podle nich ovšem prevence. Vědí, že antibiotika jsou potřebná. Snaží se ale rozlišit, kdy je jejich používání vhodné a v jaké míře.

„Mezi nejčastější a nejnákladnější problémy v chovech patří záněty mléčné žlázy. Zootechnik zvolí léčiva, která má vyzkoušená, ale používá je v chovu řadu let. Systém stáje si tak vybuduje rezistenci a antibiotika nezačnou fungovat,“ dává příklad Jungwirth. Léčba se tak podle něj prodlouží i dvojnásobně, což je ekonomicky velmi nákladné.

Během studií Václav Jungwirth často cestoval. Pracoval například na farmách v Irsku, kde se učil novým věcem. Právě tam se také setkal s produkty firmy Herbavita.

Kamarádi ze studií Ondřej Otáhal (vlevo) a Václav Jungwirth se potkali na univerzitě, pak spolu založili firmu Herbavita CZ. Foto: Petr Lundák, MAFRA

Seriál Startupy na jihu Čech

Jihočeská MF DNES připravila nový seriál o zajímavých lidech z regionu a jejich projektech, které jsou inovativní, mají zajímavou technologii nebo jinak řeší nejrůznější problematiku. Představíme startující projekty z oblasti technologií, potravin, zdraví či obnovy energií. Velká část těchto lidí spolupracuje s Jihočeským vědeckotechnickým parkem a účastnila se soutěže Jihoczech. **5. díl: Herbavita CZ**

„Líbila se mi především myšlenka snížení používání antibiotik v chovech hospodářských zvířat. Začal jsem pátrat a zjistil jsem, že v Čechách nemá firma prakticky žádné zastoupení,“ dodává. Po návratu do České republiky sdělil svůj nápad Ondřejovi a společně se rozhodli, že se tomu zkusí více věnovat.

Než se z pouhé myšlenky zrodila zavedená firma, nějaký čas to trva-

lo. Vše si kamarádi chtěli vybudovat od základů sami. Společně vycestovali do Hannoveru, kde firma vystavovala své produkty, aby se jim představili. Uspěli, a tak s nimi začali spolupracovat. Zpočátku museli ještě dělat na poloviční úvazky. Na jaře roku 2020 už firmu založili oficiálně.

Začátky jejich podnikání byly komplikované, mnohokrát zvažovali, zda mají pokračovat. Ale dnes už jsou v povědomí nejen jihočeských farmářů. Teď tvrdí, že nejdůležitější je vytrvalost. Od podnikání by mladé lidi neodrazovali.

„Není náhoda, že si povídáme v prostorách Jihočeského vědeckotechnického parku, který slouží v zásadě jako takový inkubátor pro začínající startupy. Vyzdvihnout bych chtěl hlavně kontakty a story, které nám velice pomáhají. Přidanou hodnotou je také propojování a zprostředkovávání různých příležitostí, které zdejší inovační prostředí poskytuje,“ oceňuje spolupráci Otáhal.